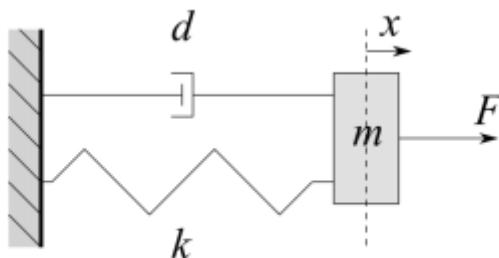

Przedmiot wybieralny VI - Podstawy automatyki	
Zadanie 1: równania stanu i transmitancja operatorowa. Charakterystyki czasowe układów dynamicznych.	
Jakub Jadwiszczak	2019/2020
Marek Kędziera	Informatyka 1st. 3 rok
Data oddania: 18.04.2020	Ocena:

1. Cel ćwiczenia

- Formułowanie równań stanu. Przejście z równań różniczkowych do transmitancji operatorowej.
- Wykreślenie charakterystyk czasowych wybranych układów dynamicznych.

2. Wstęp

Rys.1. Schemat układu.

Model układu dynamicznego z rysunku 1 można opisać równaniem różniczkowym:

$$m \frac{d^2 x}{dt^2} + d \frac{dx}{dt} + kx = F(t),$$

gdzie m – masa, d – współczynnik tłumienia/tarcia, k – współczynnik sztywności sprężyny, x – przemieszczenie masy, $F(t)$ – siła zewnętrzna, t – czas.

Aby je rozwiązać, należy wprowadzić dodatkową zmienną v (prędkość), dzięki czemu otrzymujemy dwa równania różniczkowe pierwszego rzędu:

$$\frac{dx}{dt} = v,$$

$$\frac{d^2x}{dt^2} = \frac{dv}{dt} = \frac{F(t) - dv - kx}{m}.$$

Postać ogólna równań stanu to:

$$\dot{\mathbf{x}}(t) = \mathbf{A}\mathbf{x}(t) + \mathbf{B}u(t),$$

$$\mathbf{y}(t) = \mathbf{C}\mathbf{x}(t) + \mathbf{D}u(t).$$

gdzie: $x(t)$ – wektor zmiennych stanu, $\dot{x}(t)$ – pochodna (po czasie) wektora stanu, $u(t)$ – wektor wejść, $y(t)$ – wektor wyjść, \mathbf{A} – macierz stanu, \mathbf{B} – macierz wejść, \mathbf{C} – macierz wyjść, \mathbf{D} – macierz przenoszenia.

Układ z rysunku 1 opisany na podstawie równań różniczkowych:

$$\begin{bmatrix} \dot{x} \\ \dot{v} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ -\frac{k}{m} & -\frac{d}{m} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ v \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ \frac{1}{m} \end{bmatrix} F(t),$$

$$y = [1 \quad 0] \begin{bmatrix} x \\ v \end{bmatrix}.$$

Transmitancja operatorowa to stosunek transformaty Laplace'a sygnału wyjściowego do transformaty Laplace'a sygnału wejściowego układu przy zerowych warunkach początkowych. Transmitancja jest częstotliwościowym modelem układu (z jednym wejściem i wyjściem), określonym w dziedzinie s . Stosując transformatę Laplace'a otrzymujemy:

$$ms^2X(s) + dsX(s) + kX(s) = F(s),$$

następnie tworzymy transmitancję operatorową:

$$G(s) = \frac{X(s)}{F(s)} = \frac{X(s)}{ms^2X(s) + dsX(s) + kX(s)} = \frac{1}{ms^2 + ds + k}.$$

a. Transmitancja operatorowa I-go rzędu:

$$G(s) = \frac{k}{Ts + 1}$$

b. Transmitancja operatorowa obiektu różniczkującego rzeczywistego:

$$G(s) = \frac{ks}{Ts + 1}$$

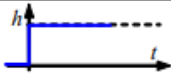

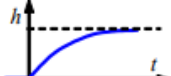
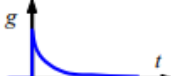
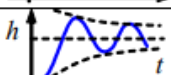

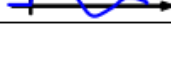

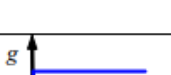
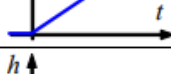
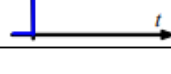
c. Transmitancja operatorowa obiektu całkującego:

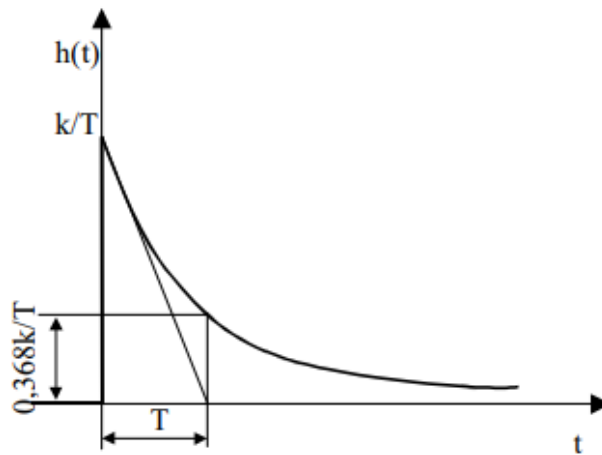
$$G(s) = \frac{1}{Ts}$$

Charakterystyki skokowe i impulsowe wybranych transmitancji operatorowych:

Człon oscylacyjny odpowiada transmitancji operatorowej obiektu iteracyjnego II-go rzędu.

Tab. VI-1. Podstawowe człony dynamiki i ich odpowiedzi czasowe ^{① 2}

człon	transmitancja $G(s)$	parametry	odp.skokowa $h(t)$	odp.impulsowa $g(t)$
proporcjonalny	K	K – wzmacnienie		
inercyjny	$\frac{K}{Ts + 1}$	K – wzmacnienie T – stała czasowa, $T > 0$		
oscylacyjny	$\frac{1}{s^2 + 2\xi\omega_n s + \omega_n^2}$	ξ – tłumienie (damping ratio) ω_n – pulsacja drgań własnych nietłumionych (pulsacja własna), undamped natural frequency $\omega_n > 0$		
całkujący	$\frac{1}{T_i s}$	T_i – czas całkowania		
różniczkujący	$T_d s$	T_d – czas różniczkowania		
opóźniający	e^{-sT_0}	T_0 – czas opóźnienia, $T_0 > 0$		

Rys. V.1. Charakterystyka skokowa rzeczywistego członu różniczkującego

3. Przebieg ćwiczenia:

Implementacja programu do wyświetlenia charakterystyk skokowych i impulsowych transmitancji operatorowej oraz modelu stanu dla układu z rys. 1.

```
clear all
close all
clc

m=1; %masa
d=0.1; %współczynnik tłumienia/tarcia sprężyny
k=1; %współczynnik sztywności sprężyny
F=5; %siła zewnętrzna

A = [0 1; -k/m -d/m];
B = [0 1/m]';
C = [1 0];
D = [0];
sys = ss(A,B,C,D); %tworzy model zmiennych stanu

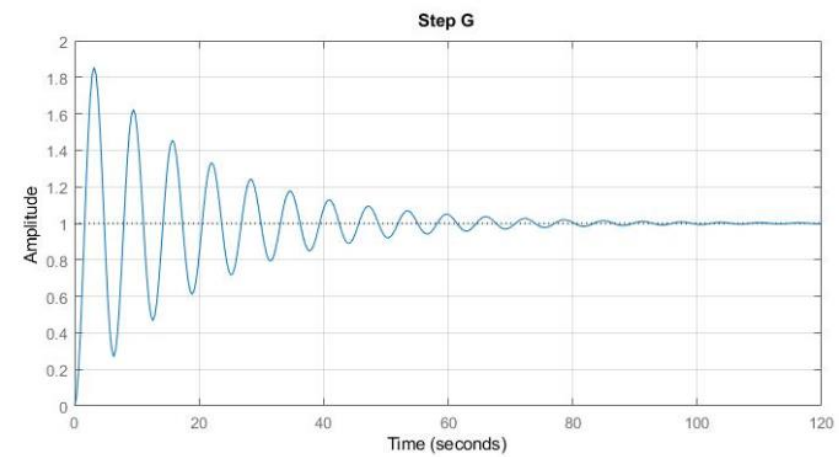
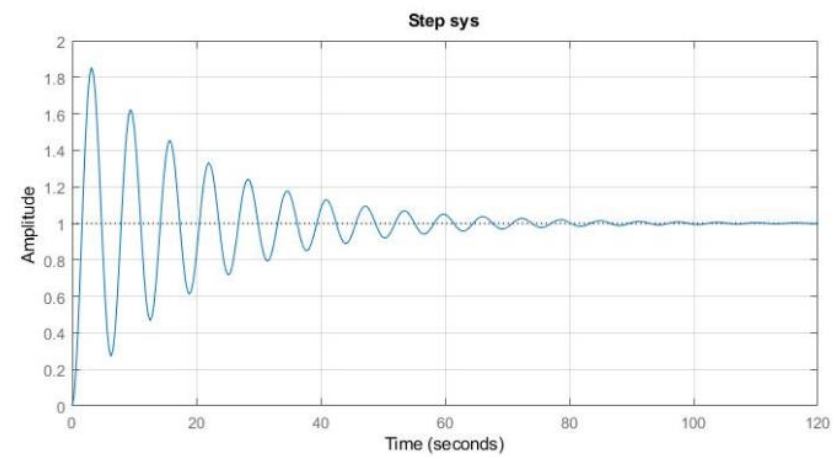
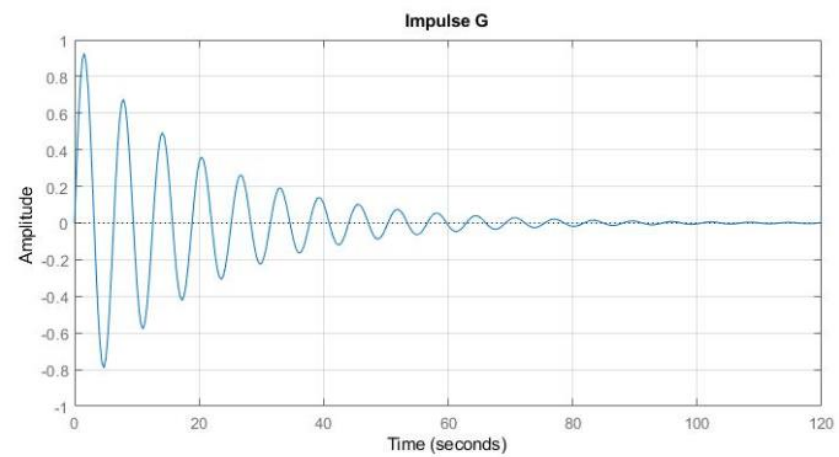
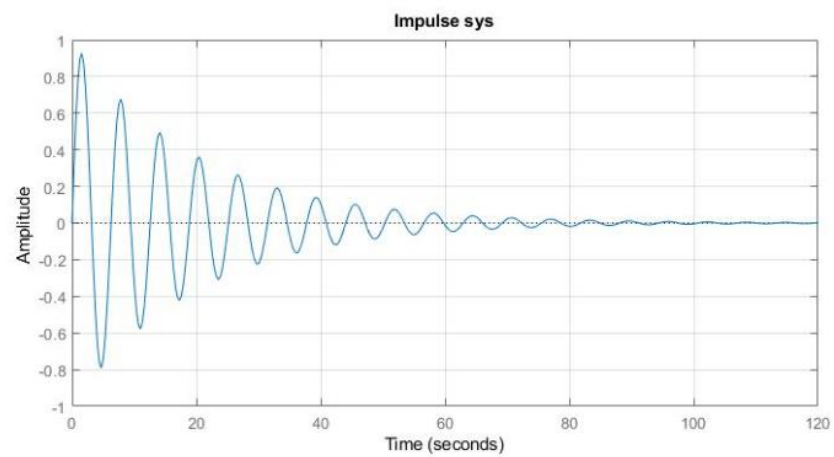
licznik=1;
mianownik=[m d k];
G=tf(licznik,mianownik);

subplot(2,2,1);
impulse(sys);
title('Impulse sys');
grid on;

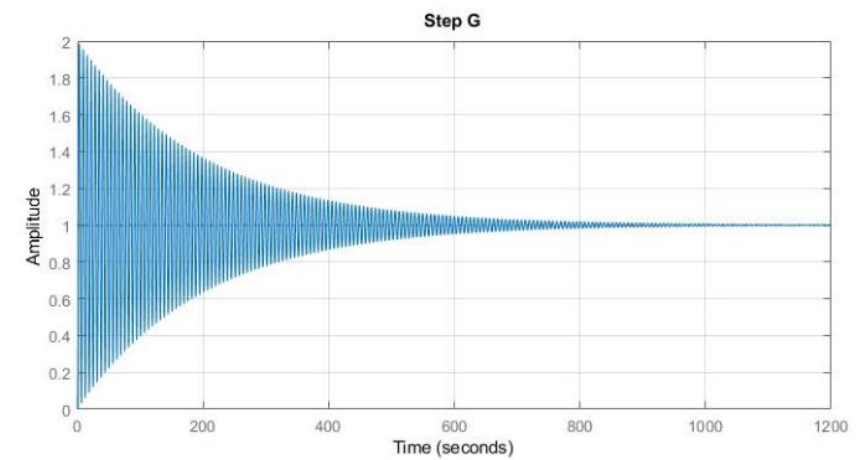
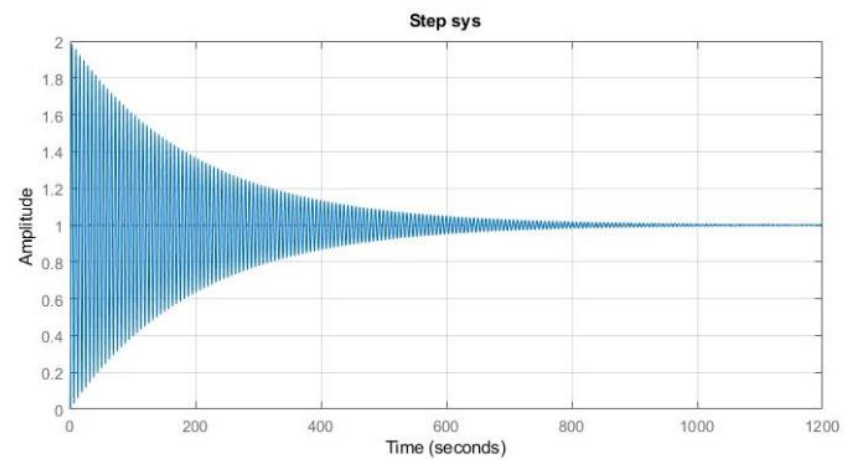
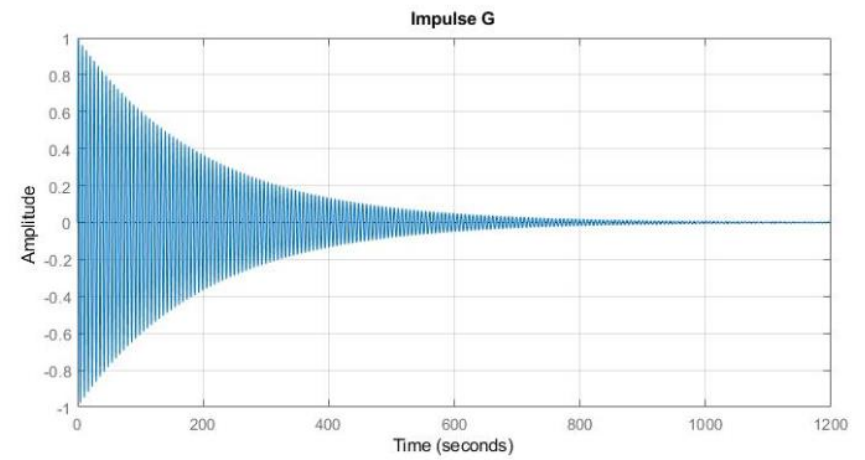
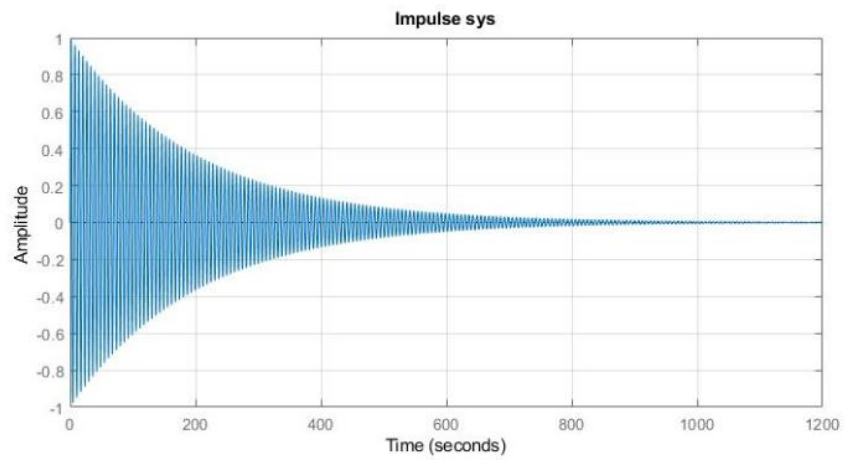
subplot(2,2,2);
impulse(G);
title('Impulse G');
grid on;
```

```
subplot(2,2,3);  
step(sys);  
title('Step sys');  
grid on;
```

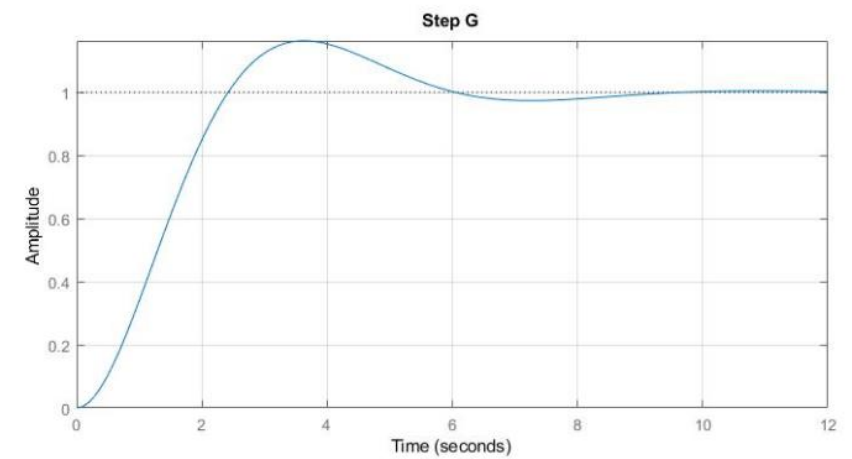
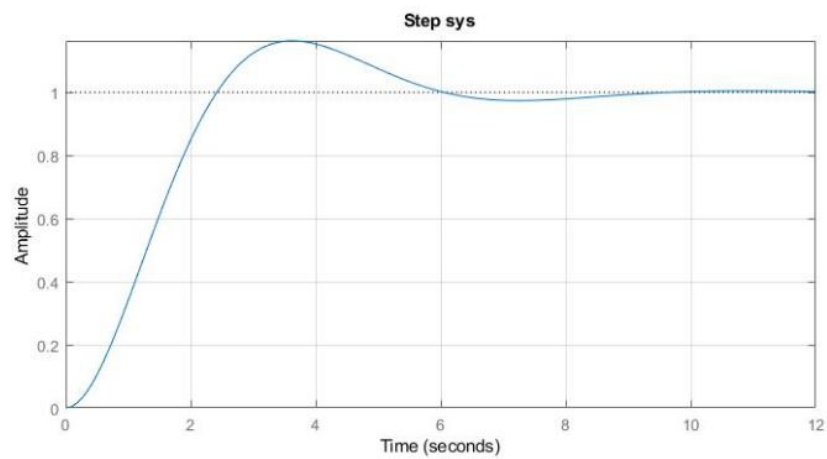
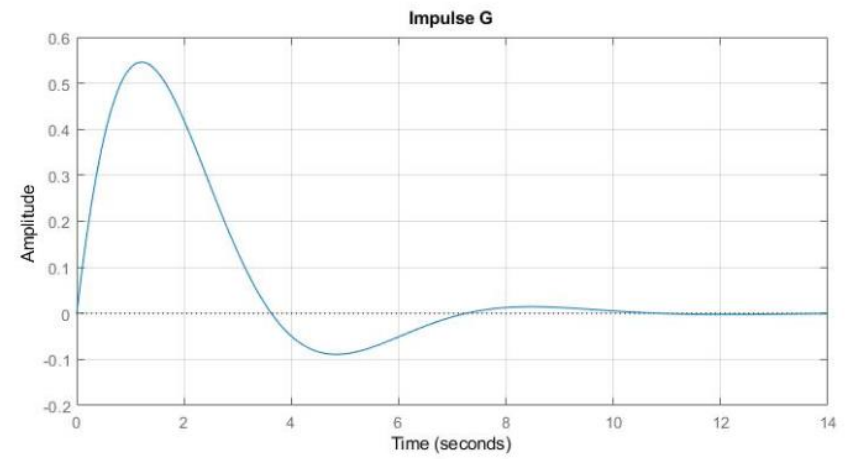
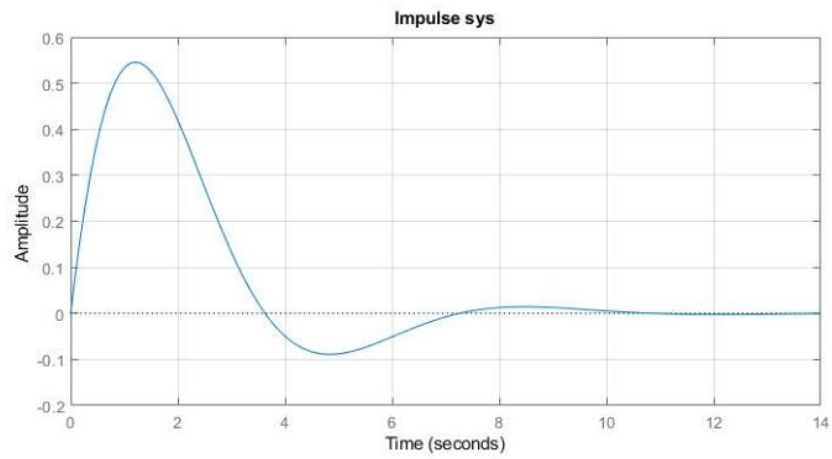
```
subplot(2,2,4);  
step(G);  
title('Step G');  
grid on;
```


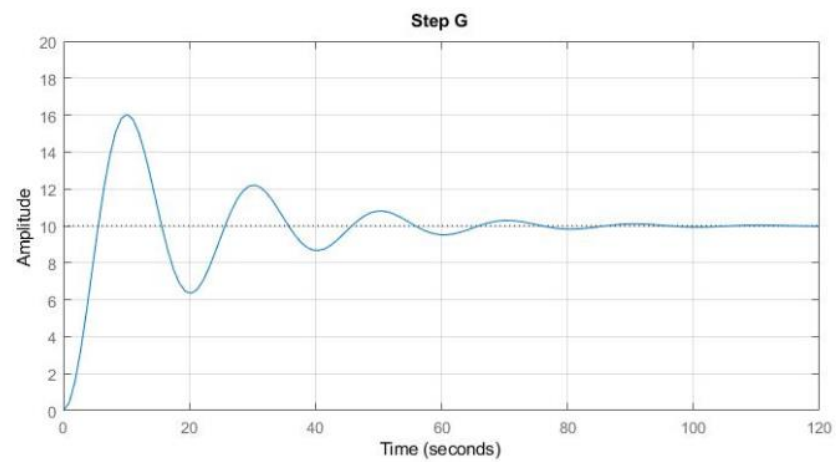
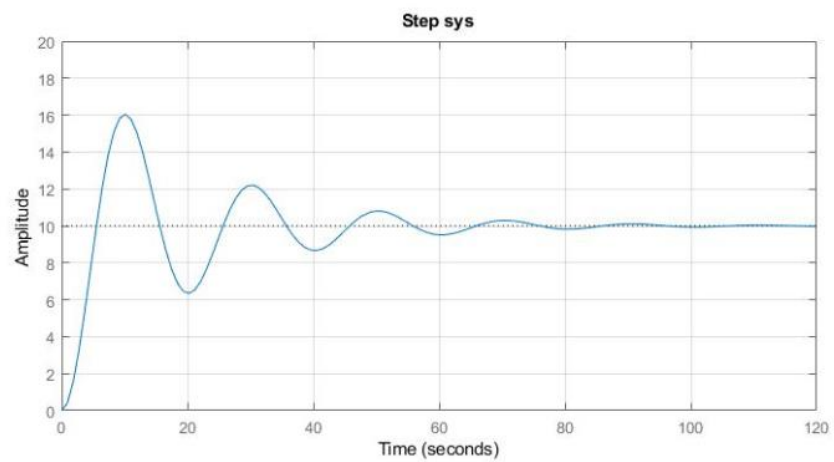
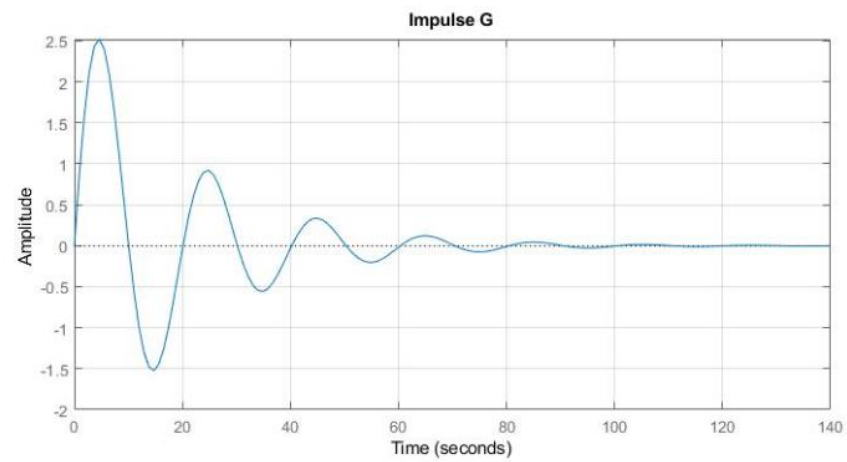
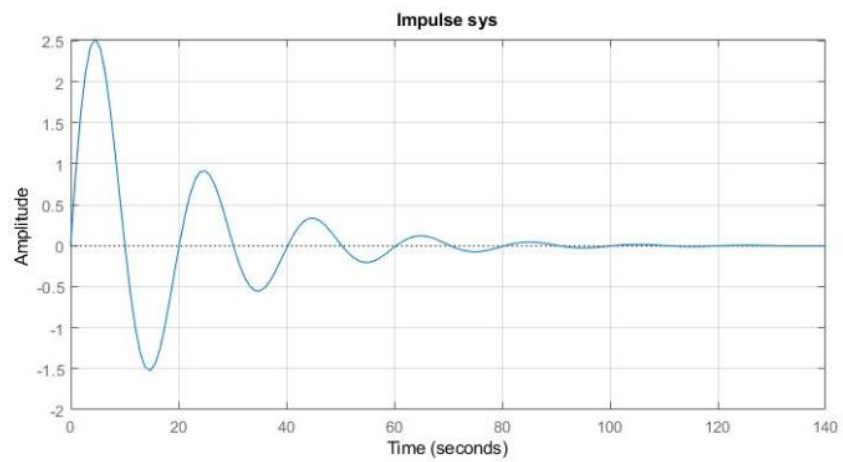
Dla $d = 0,01$

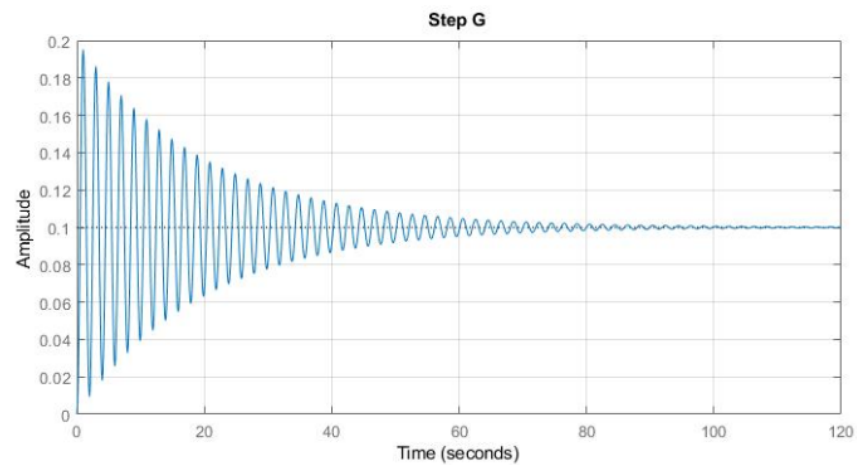
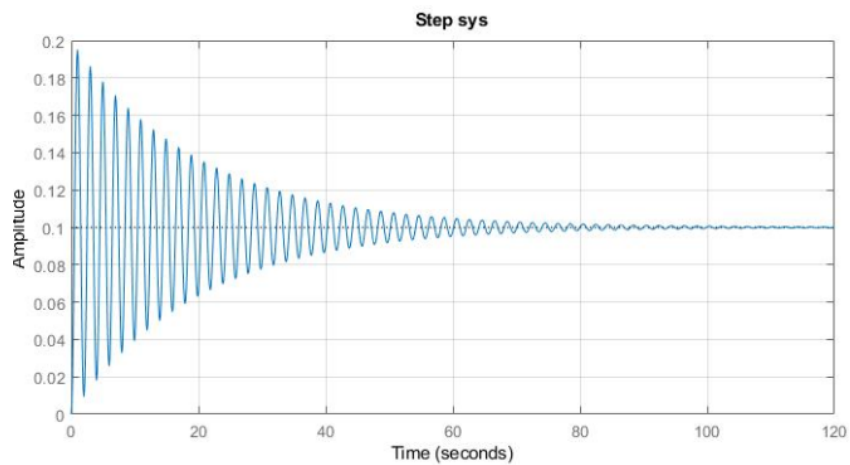
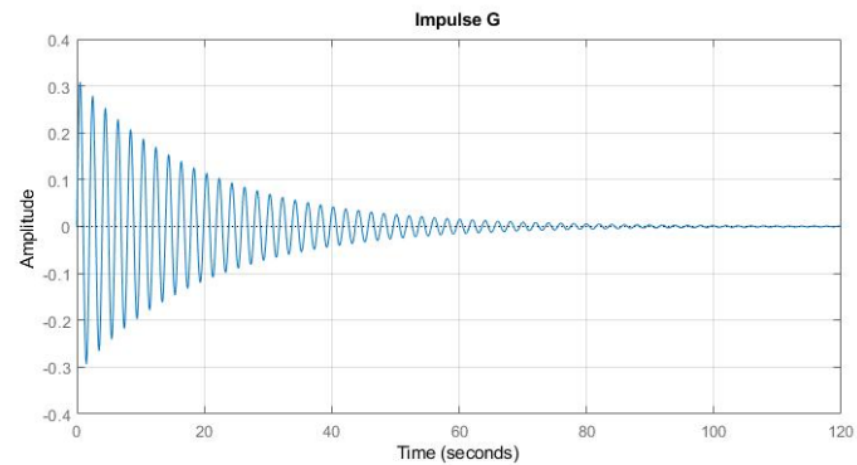
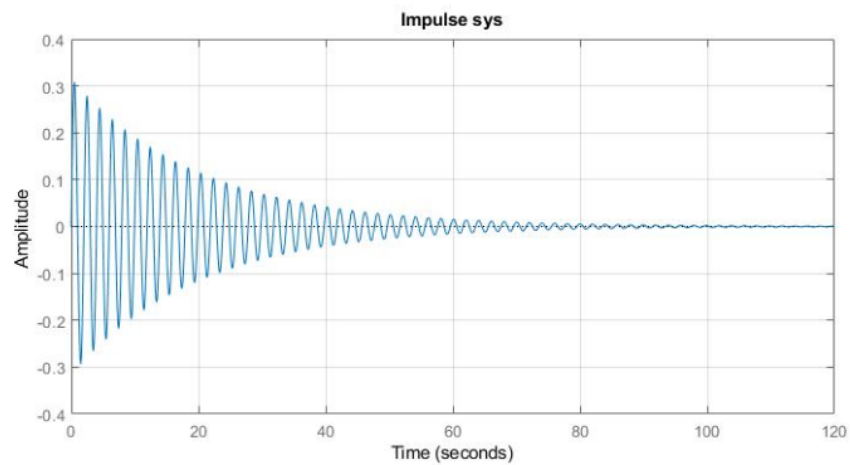
Dla $d=1$:

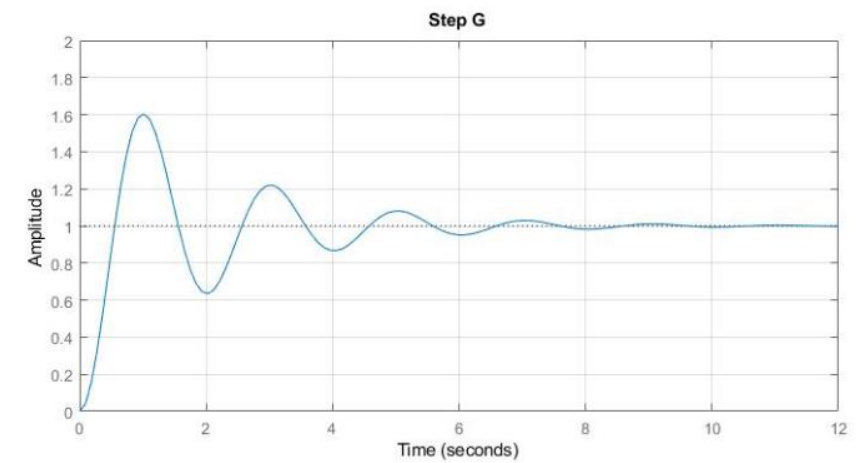
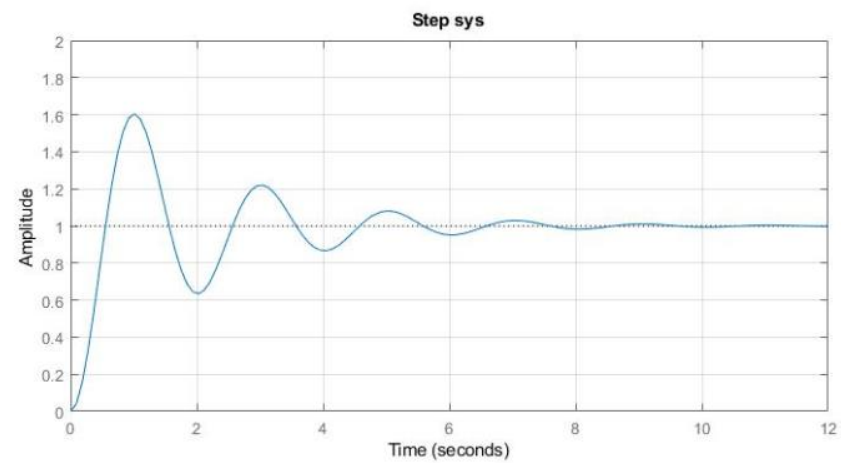
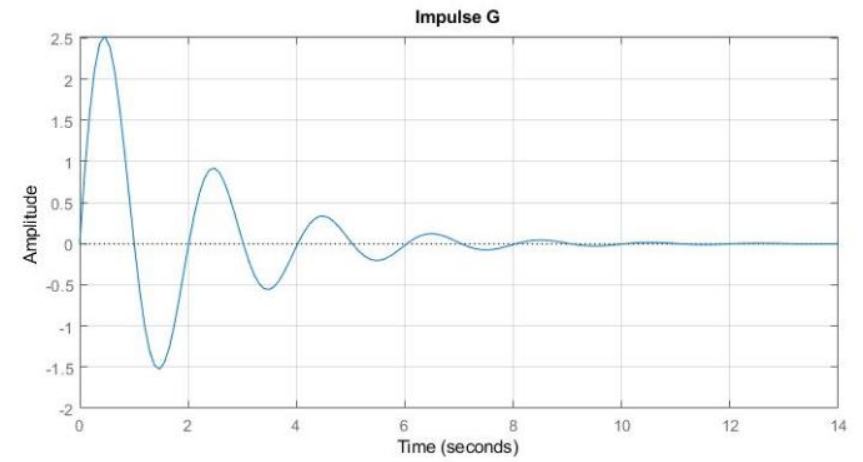
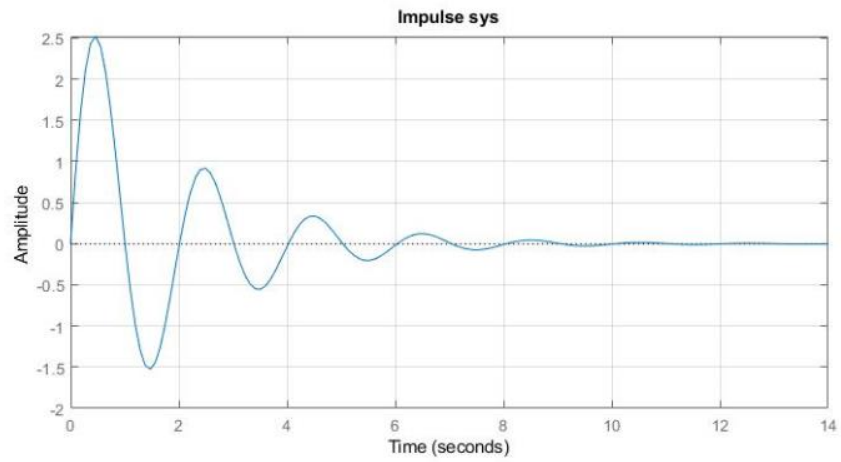
Dla $k=0,1$:

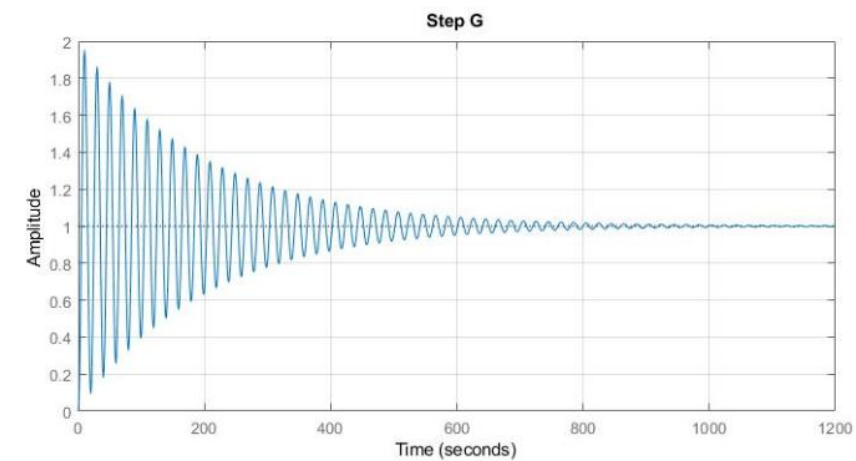
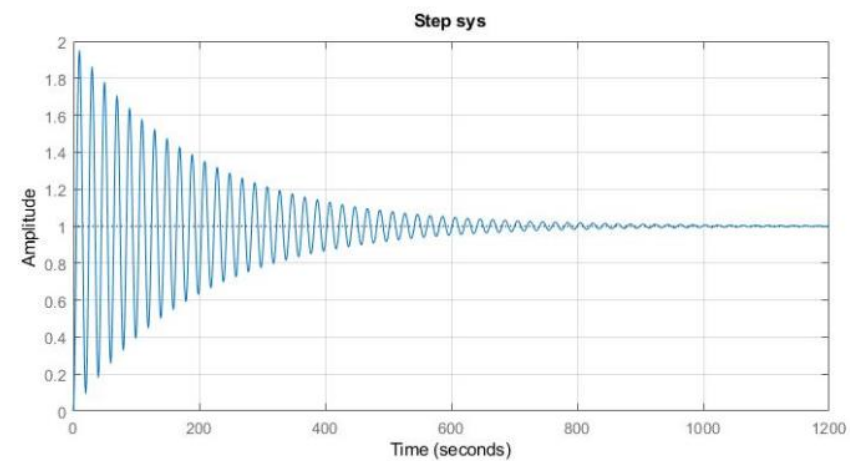
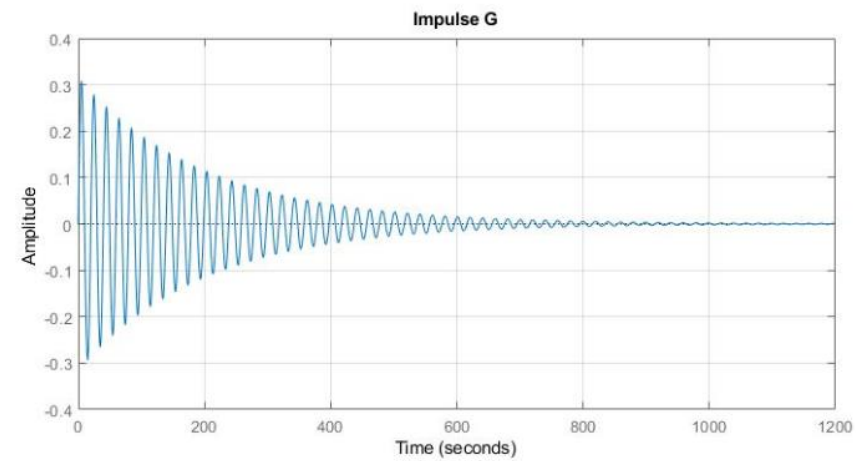
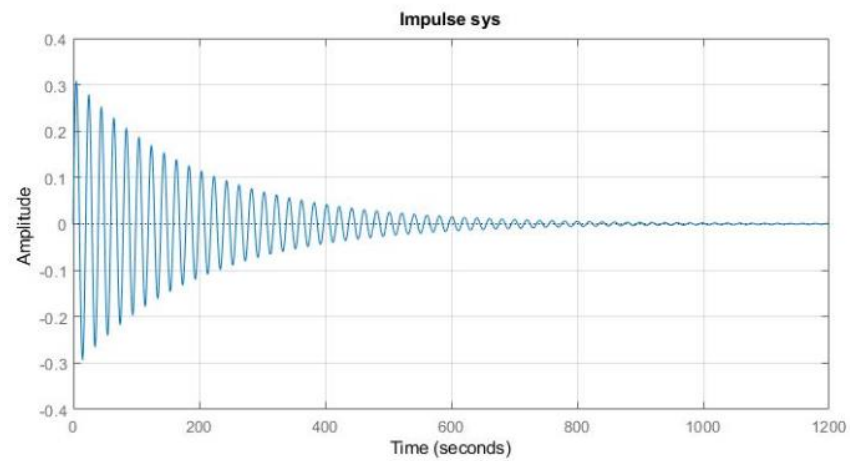
Dla $k=10$:

Dla $m=0,1$:

Dla $m=10$:

a. Implementacja i charakterystyki dla transmitancji operatorowej obiektu iteracyjnego I-go rzędu:

```
clear all
close all
clc

k = 5;
T = 2;

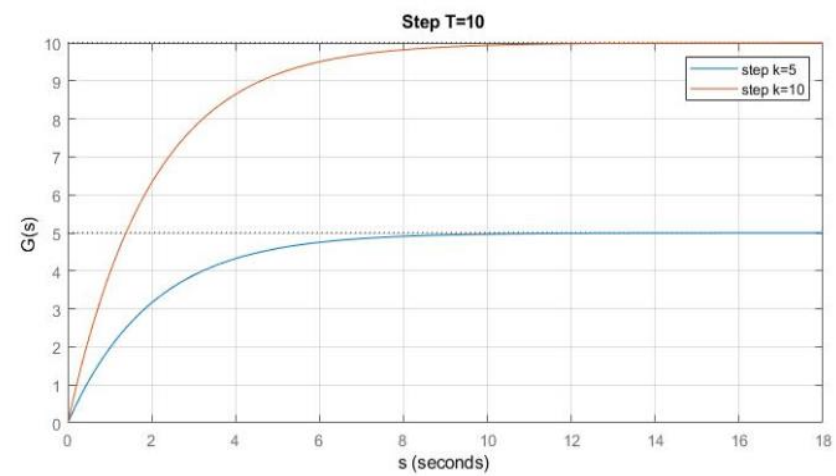
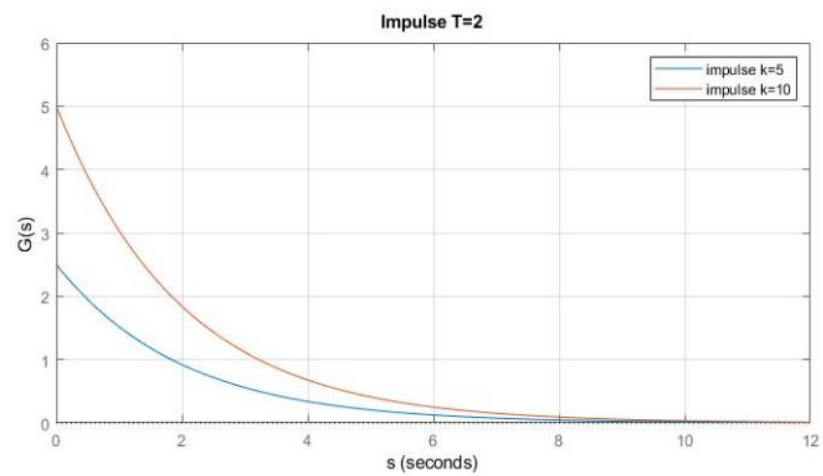
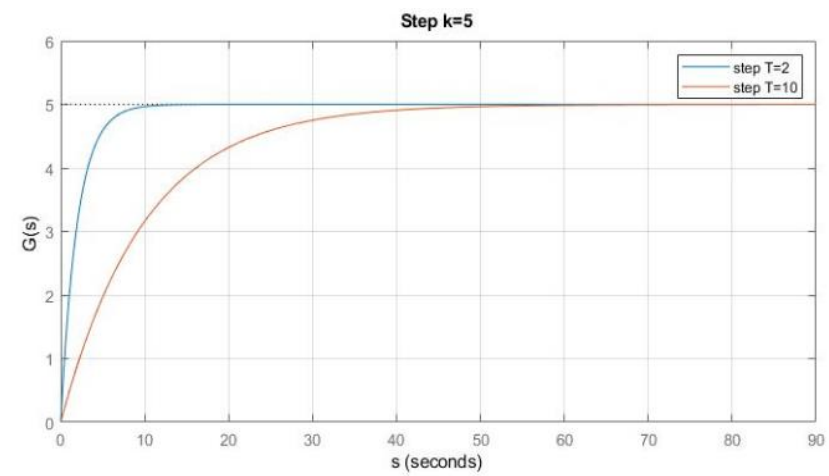
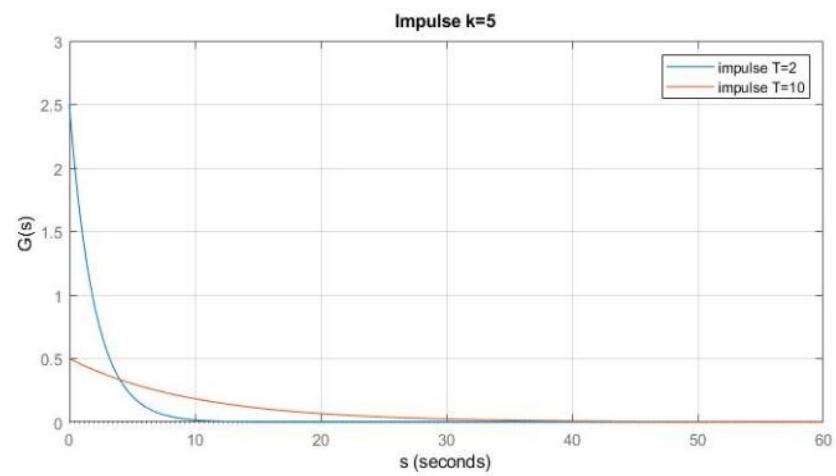
Gt2 = tf(k, [2 1]);
Gt10 = tf(k, [10 1]);
Gk5 = tf(5, [T 1]);
Gk10 = tf(10, [T 1]);

subplot(2,2,1);
impz(Gt2);
xlabel('s');
ylabel('G(s)');
grid on;
hold on;
impz(Gt10);
title('Impulse k=5')
legend('impulse T=2', 'impulse T=10');

subplot(2,2,2);
step(Gt2);
xlabel('s');
ylabel('G(s)');
grid on;
hold on;
step(Gt10);
title('Step k=5')
legend('step T=2', 'step T=10');

subplot(2,2,3);
impz(Gk5);
xlabel('s');
ylabel('G(s)');
grid on;
hold on;
impz(Gk10);
title('Impulse T=2')
legend('impulse k=5', 'impulse k=10');

subplot(2,2,4);
step(Gk5);
xlabel('s');
ylabel('G(s)');
grid on;
hold on;
step(Gk10);
title('Step T=10')
legend('step k=5', 'step k=10');
```


b. Implementacja i charakterystyki dla transmitancji operatorowej obiektu różniczkującego rzeczywistego:

```
clear all
close all
clc

k = 5;
T = 2;

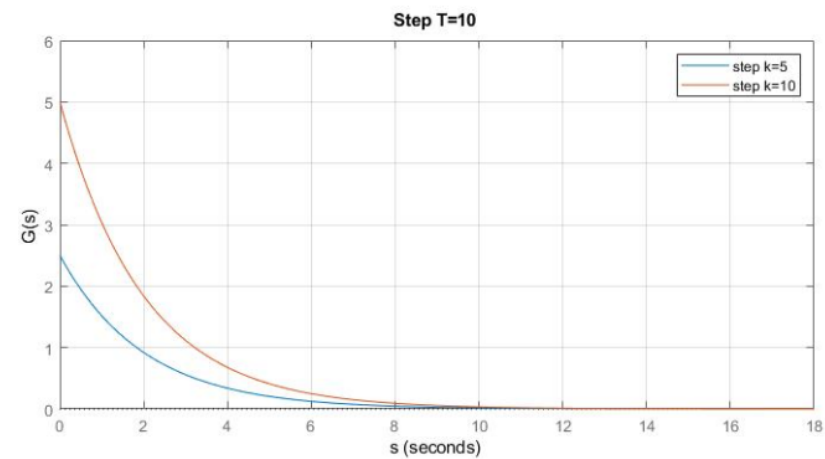
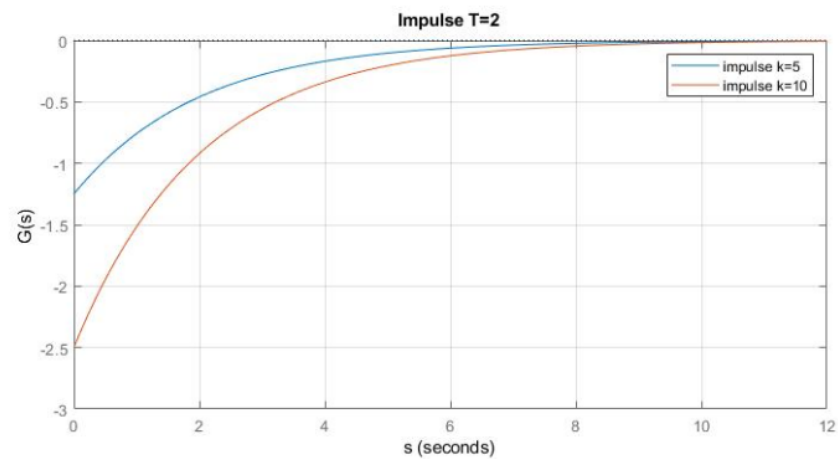
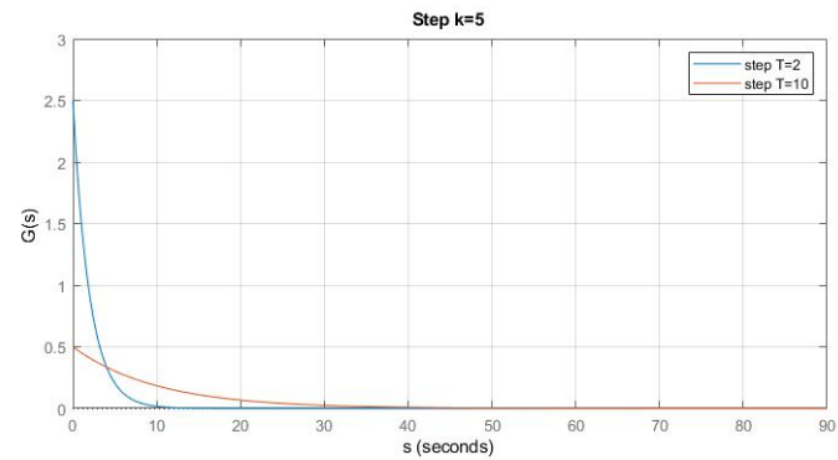
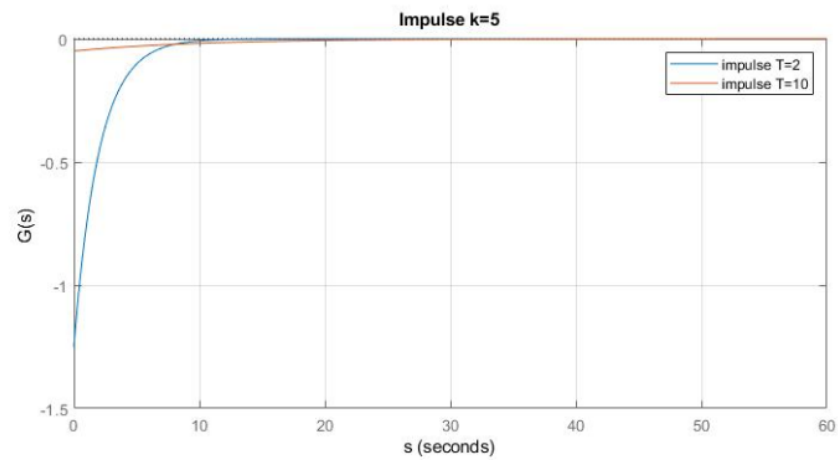
Gt2 = tf([k 0],[2 1]);
Gt10 = tf([k 0],[10 1]);
Gk5 = tf([5 0],[T 1]);
Gk10 = tf([10 0],[T 1]);

subplot(2,2,1);
impz(Gt2);
xlabel('s');
ylabel('G(s)');
grid on;
hold on;
impz(Gt10);
title('Impulse k=5')
legend('impulse T=2','impulse T=10');

subplot(2,2,2);
step(Gt2);
xlabel('s');
ylabel('G(s)');
grid on;
hold on;
step(Gt10);
title('Step k=5')
legend('step T=2','step T=10');

subplot(2,2,3);
impz(Gk5);
xlabel('s');
ylabel('G(s)');
grid on;
hold on;
impz(Gk10);
title('Impulse T=2')
legend('impulse k=5','impulse k=10');

subplot(2,2,4);
step(Gk5);
xlabel('s');
ylabel('G(s)');
grid on;
hold on;
step(Gk10);
title('Step T=10')
legend('step k=5','step k=10');
```


c. Implementacja i charakterystyki dla transmitancji operatorowej obiektu całkującego:

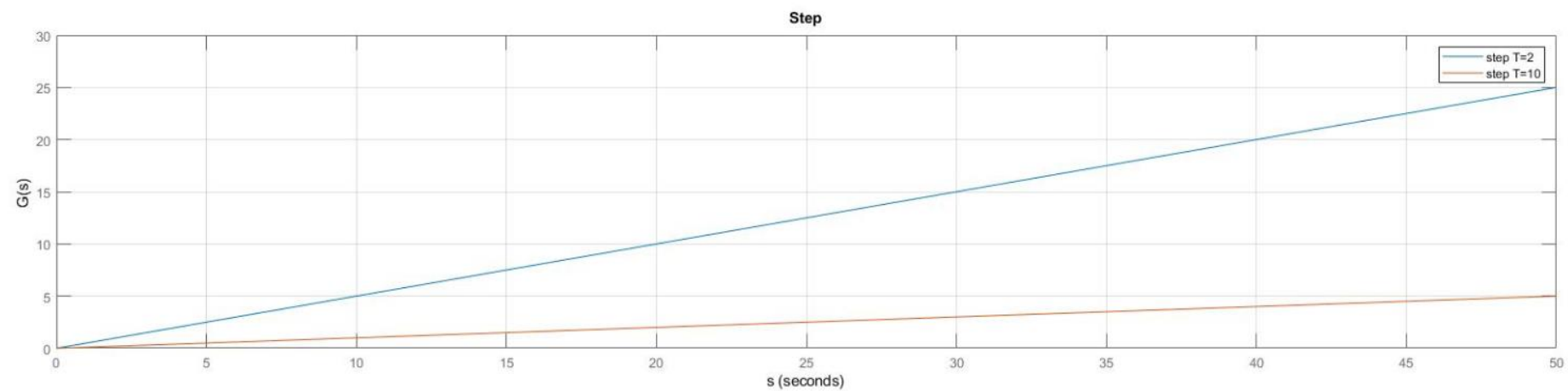
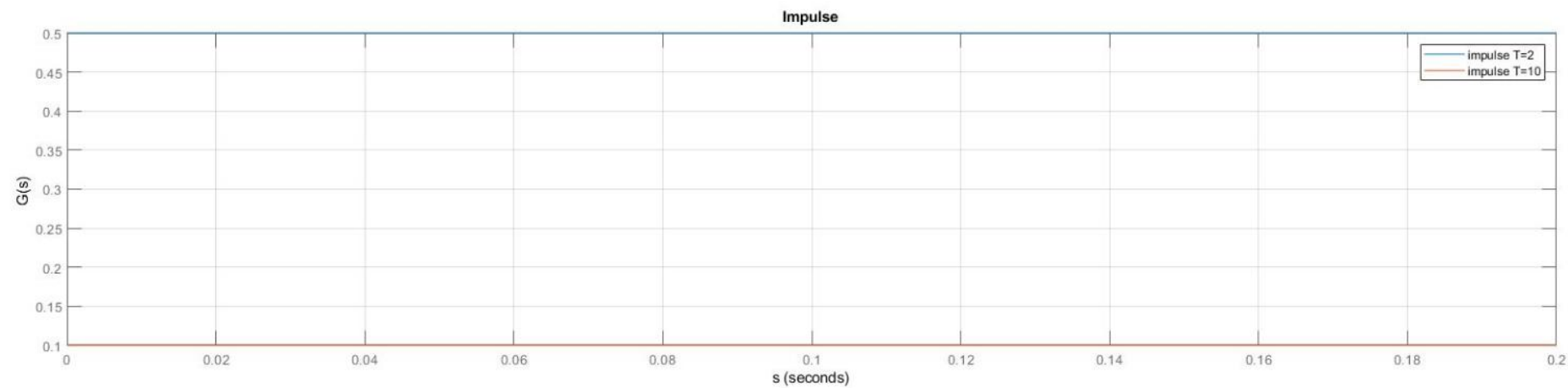
```
clear all
close all
clc

T = 2;

Gt2 = tf(1,[2 0]);
Gt10 = tf(1,[10 0]);

subplot(2,1,1);
impz(Gt2);
xlabel('s');
ylabel('G(s)');
grid on;
hold on;
impz(Gt10);
title('Impulse')
legend('impulse T=2','impulse T=10');

subplot(2,1,2);
step(Gt2);
xlabel('s');
ylabel('G(s)');
grid on;
hold on;
step(Gt10);
title('Step')
legend('step T=2','step T=10');
```


4. Wnioski:

Wnioski do głównego członu zadania:

Charakterystyki impulsowe i stepowe dla transmitancji operatorowej oraz modelu zmiennych stanu pokrywają się zgodnie z założeniami.

Wnioski związane ze zmianą parametrów:

- im mniejszy współczynnik tarcia tym większa częstotliwość drgań i dłuższy czas drgań do wygaśnięcia,
- im większy współczynnik sztywności sprężyny tym większa częstotliwość drgań i mniejsza amplituda,
- im większa masa tym większa częstotliwość drgań i dłuższy czas drgań do wygaśnięcia.

Wnioski do pozostałych części zadania:

- zad1a – Charakterystyki zgodne z założeniami, przy stałej wartości k maksymalne wartości w charakterystyce stepowej są identyczne niezależnie od wartości parametru T , przy mianie T jest różnica w szybkości osiągnięcia wartości maksymalnej. W przypadku charakterystyk impulsowych różnica jest jedynie w stromości hiperboli, im większe T tym hiperbola łagodniejsza, im większe k tym hiperbola bardziej stroma.

- zad1b – Charakterystyka stepowa – zgodna z oczekiwaniami, charakterystyki impulsowej nie udało nam się znaleźć. Im większe T tym charakterystyki są bardziej łagodne, im większe K tym większa amplituda.

- zad1c – Charakterystyki zgodne z założeniami. Charakterystyka impulsowa jest stałą, a skokowa funkcją liniową. Im mniejsze T tym wartość maksymalna wyższa. W charakterystyce skokowej im mniejsze T tym kąt nachylenia do osi poziomej większy.

5. Literatura/źródła:

http://anna.czemplik.staff.iiar.pwr.wroc.pl/images/Dmodele/s1_cz56.pdf

http://rg1.polsl.pl/kaula/Charakterystyki_czasowe.pdf

<https://cdn.pg.edu.pl/documents/184045/282792/Transmitancja%20operatorowa.pdf>

<https://www.mathworks.com/help/matlab/>